

موسسه آموزش عالی پاکستان

باسمه تعالی

شماره:

تاریخ:

آیین نامه حقوق مالکیت فکری و معنوی موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی پاکستان

معاونت پژوهش و فناوری

یکی از کارکردهای مهم مؤسسات علمی و پژوهشی، تولید علم و فناوری است که به عنوان دارایی فکری علاوه بر ارزش معنوی می تواند ارزش مادی نیز داشته و ایجاد درآمد نماید. تبیین خط مشی و ضوابط مالکیت فکری در مؤسسات علمی و پژوهشی، از جمله الزامات موفقیت در تجاری سازی نتایج تحقیقات است.

این خط مشی و ضوابط، در راستای تحقق وظیفه موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی پاکستان مبنی بر "فراهم نمودن زمینه حمایت از حقوق مالکیت فکری" و همچنین بند (الف) ماده ۴۵ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مبنی بر پیش بینی ساختارهای اجرایی لازم برای طراحی و استقرار کامل نظام حقوق مالکیت فکری در سطح ملی و همسویی آن با نظام های بین المللی تدوین گردیده است و بکارگیری آن، زمینه توسعه و تجاری سازی نتایج حاصل از دارایی های فکری را با ایجاد انگیزه برای پدیدآورنده و نیز حفظ منافع موسسه فراهم می سازد.

ماده ۱: تعریف واژه ها

۱. **موسسه:** منظور موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی پاکستان است.
۲. **مالکیت معنوی:** شامل حقوق مرتبط با موارد ذیل است:
آثار ادبی، هنری، علمی، نمایش های هنرمندان بازیگر، صدای ضبط شده، برنامه رادیویی، اختراعات در کلیه زمینه های فعالیت انسان، کشفیات علمی، طراحی های صنعتی، علائم خدماتی، نام های تجاری و عناوین حمایت در برابر رقابت نامطلوب و سایر حقوقی که ناشی از فعالیت معنوی در قلمرو صنعتی، علمی، ادبی و هنری می باشد.
۳. **دارایی فکری (Intellectual Property):** به دارایی های حاصل از خلاقیت های فکری انسان اطلاق می گردد که عمدتاً در دو زمینه کلی صنعتی (نظیر اختراعات، طرح های صنعتی، علائم و نام های تجاری) و ادبی و هنری (نظیر آثار مکتوب، نرم افزارهای رایانه ای، موسیقی، شعر، فیلم و مجسمه سازی) می باشند.

۴. پدیدآورنده: به فرد یا افراد حقیقی اطلاق می‌گردد که یکی از مصادیق دارایی فکری را (در زمان همکاری با مؤسسه و با استفاده از تسهیلات آن) ایجاد کرده باشند.
۵. اختراع: محصول یا فرآیندی است که راه نوینی را جهت انجام کاری و یا راه‌حل فنی جدیدی را برای حل مشکلی ارائه می‌نماید. اختراعی قابل ثبت است که جدید، حاوی گام ابتکاری و عملاً قابل استفاده بوده و از موارد غیرقابل ثبت مندرج در قانون (نظیر تئوری‌ها، روش‌های ریاضی، روش‌های معالجه انسان یا حیوان، روش‌های انجام تجارت و کشف مواد طبیعی) نباشد.
۶. تجاری‌سازی: فرآیند خلق محصول و خدمت، بر مبنای دانش فنی نوین و عرضه پایدار آن در بازار است به‌گونه‌ای که با جذب مشتری نیازهای او را تأمین کند.
۷. نوآوری (Innovation): عبارت است از بکارگیری موفق ایده‌های نو که به‌صورت محصول و یا خدمات جدید یا بهبودیافته، عملاً مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد.
۸. گواهینامه اختراع (Patent): عبارت است از سندی متضمن گواهی حقی انحصاری که در قبال افشای جزئیات فنی یک اختراع برای عموم، برای یک دوره زمانی محدود (معمولاً ۲۰ ساله) به مالک اختراع اعطا می‌گردد و البته در کشور یا کشورهایی معتبر است که این اختراع در آنها به ثبت رسیده باشد.
- دارنده گواهینامه اختراع، دارای حقی انحصاری جهت تولید، توزیع، استفاده و یا واگذاری نتیجه اختراع خود می‌باشد. پس از انقضای مدت زمان اعتبار گواهینامه اختراع، عموم می‌توانند از نتایج آن به‌صورت رایگان استفاده نمایند.
۹. واگذاری امتیاز بهره‌برداری از دارایی فکری (Licensing): قراردادی است بین مالک دارایی فکری و متقاضی بهره‌برداری از آن دارایی که به‌موجب آن قرارداد، متقاضی در قبال پرداخت مبلغی (به‌صورت درصدی از درآمد خالص حاصل از فروش محصول (Royalty) و یا مبلغی ثابت)، مجوز بهره‌برداری از دارایی فکری را به دست می‌آورد.
۱۰. حامی (Sponsor): افرادی حقیقی یا حقوقی (اعم از دولتی یا غیردولتی) هستند که در کنار مؤسسه و پدیدآورنده در ایجاد دارایی فکری (معمولاً از طریق حمایت مالی) سهیم می‌باشند.

ماده ۲: اهداف

۱. فراهم‌سازی زمینه‌های توسعه علم و فناوری از طریق ایجاد محیطی مناسب برای شکوفایی خلاقیت‌ها و اشاعه و بکارگیری دستاوردهای جدید پژوهش و فناوری در کشور
۲. ایجاد انگیزه برای مجریان پژوهشی در راستای خلق و توسعه فناوری‌های ارزش‌آفرین، تسهیل توسعه دارایی‌های فکری با ارزش برای مؤسسه و مجری پژوهشی، تشویق و ارتقای خلاقیت و نوآوری در مؤسسه به‌منظور کسب مزیت اقتصادی.
۳. ایجاد درآمد پایدار دانش‌بنیان برای مؤسسه و کمک به تجاری‌سازی دستاوردهای محصولات دانش‌بنیان.

۴. نهاده‌سازی حقوق مالکیت فکری و تقویت انگیزه مادی و معنوی در افراد و موسسه جهت فعالیت هرچه بیشتر در عرصه پژوهش و توسعه فناوری و بالطبع افزایش امکان تجاری‌سازی دستاوردها در راستای منافع عمومی، ثبت و حفاظت از دارایی‌های فکری موسسه.
۵. ارائه چارچوبی شفاف و تبیین حقوق و تعهدات مؤسسه، پدیدآورنده و حامیان در ارتباط با دارایی‌های فکری ایجادشده و در نتیجه، کاهش اختلافات در زمینه حقوق مالکیت فکری موسسه.
۶. آگاه ساختن افرادی که از اعتبارات، تسهیلات و یا امکانات موسسه استفاده می‌نمایند نسبت به حقوق مالکیت فکری و به‌ویژه نحوه پوشش دادن هزینه‌ها و تقسیم منافع مادی و معنوی حاصل از آن.
۷. توسعه مهارت محققان در زمینه درک، تفسیر و تحلیل اطلاعات فنی - حقوقی و تجاری پتنت‌ها (پروانه ثبت اختراعات) و دیگر اسناد مالکیت فکری.
۸. استفاده از اطلاعات حاصل از تحلیل اسناد مالکیت فکری برای هدایت و راهبری طرح‌های راهبردی تحقیقاتی.

ماده ۳: قوانین

۱. این آیین‌نامه و ضوابط بر تمام افراد شاغل در موسسه (اعم از اعضای هیئت علمی، کارشناسان، تکنسین‌ها و دانشجویان) و به‌طور کلی هر فردی که از تسهیلات، اعتبارات و امکانات این موسسه (در راستای انجام یک فعالیت تحقیقاتی در طی زمان معینی که با مؤسسه همکاری دارد) استفاده نماید، حاکم می‌باشد و لازم است همگی در بدو استخدام و یا در چارچوب قراردادهای پروژه‌های تحقیقاتی، تعهدنامه‌ای مبنی بر قبول و رعایت مفاد این آیین‌نامه و ضوابط را امضاء نمایند.
۲. مؤسسه در نتایج مادی حاصل از هرگونه دارایی فکری که بر اثر فعالیت فردی یا گروهی با استفاده از امکانات، تجهیزات و یا اعتبارات مؤسسه انجام شود، دارای حق خواهد بود.
۳. چنانچه پدیدآورنده ادعا نماید که دارایی فکری، بدون استفاده مؤثر از منابع و امکانات مؤسسه حاصل شده است، در صورت بررسی مدارک و پذیرش ادعای مذکور توسط کمیته مالکیت فکری، مؤسسه به‌صورت مکتوب اعلام می‌نماید که ادعایی را مبنی بر مالکیت آن دارایی فکری ندارد.
۴. ارزیابی و سنجش علمی مالکیت فکری مورد ادعا ممکن است توسط اعضای هیئت علمی موسسه یا با ارجاع به سایر مراجع صلاحیت‌دار انجام شود.
۵. میزان سهم مؤسسه، پدیدآورنده و حامی و نیز امکان استفاده و بهره‌برداری آنها از دارایی فکری حاصله، در قرارداد همکاری منعقد تعیین می‌گردد.
۶. وضعیت نهایی مالکیت تجهیزات ایجادشده در طی هر پروژه در قرارداد مال اختصاصی موسسه خواهد شد.
۷. اگر مؤسسه بر اساس قراردادی تمام یا بخشی از حقوق مالکیت فکری حاصله را به دیگری اعطا نماید، حقوق پدیدآورنده دارایی فکری مربوطه و حامی نیز در قرارداد مذکور لحاظ خواهد شد. (با توجه به ماده ۷)

۸. در کارهای گروهی، درصد سهم کلیه افرادی که در ایجاد یک دارایی فکری مشارکت داشته‌اند قبل از ارائه درخواست تقاضای ثبت، به صورت مکتوب مشخص می‌گردد. در مواردی که درصد سهم هر یک از افراد مزبور مشخص نشده باشد، منافع حاصله به صورت مساوی بین آنها تقسیم خواهد شد.
۹. هرگونه قرارداد و موافقت‌نامه در جهت کسب مجوز و یا بهره‌برداری تجاری از دارایی فکری، با نظارت معاونت پژوهش و فناوری مؤسسه صورت می‌پذیرد و اطلاعات مربوط به آن در مؤسسه ثبت و نگهداری می‌گردد.
۱۰. افرادی که فعالیت آنها با استفاده از امکانات، تجهیزات و یا با کمک بودجه مؤسسه، منجر به نوعی از دارایی فکری گردد موظفند در اسرع وقت و قبل از هرگونه افشاء اطلاعات مربوط برای سایرین و یا اقدام به ثبت و نشر آنها، معاونت پژوهش و فناوری مؤسسه را در جریان قرار داده و اطلاعات مربوط را برای آن واحد افشاء نموده و هماهنگی‌های لازم را با آن به عمل آورند. رعایت این امر در قراردادهای همکاری و یا قراردادهای مربوط به واگذاری امتیاز بهره‌برداری از دارایی فکری مورد تأکید قرار می‌گیرد.
۱۱. چنانچه برای پدید آوردن مالکیت فکری، تجهیزاتی از محل اعتبارات مؤسسه تهیه شده باشد، آن تجهیزات با رعایت مقررات مربوطه، مال اختصاصی دانشگاه خواهد شد.
۱۲. افشاء اطلاعات مربوط به اختراعات و نوآوری‌ها برای مؤسسه، باید به صورت شرحی مکتوب، دقیق، کامل و جامع باشد به طوری که بر اساس اطلاعات ارائه شده، دستیابی به نتایج حاصله قابل تکرار باشد. این افشاء باید حاوی مواردی نظیر عنوان، نام پدیدآورنده، توضیح، نام و مشخصات حامی خارج از مؤسسه، تاریخ پایان مرحله پژوهش و طراحی و تاریخ بکارگیری نیز باشد.
۱۳. پدیدآورنده و کارکنان مؤسسه منصوب از سوی مؤسسه، در هر مرحله زمانی، موظف به عدم افشاء اسرار، توصیفات و داده‌های مالکیت فکری بوده و ملزم به رعایت جوانب امانت‌داری در مورد اطلاعات ارائه شده توسط طرف قرارداد هستند.
۱۴. افشاء اطلاعات و انتشار دستاوردهای فعالیت‌های پژوهشی که قابلیت ثبت به عنوان اختراع را دارند باید بعد از اقدام جهت ثبت اختراع در مراجع قانونی توسط مؤسسه صورت گیرد.
۱۵. هرگونه اطلاع‌رسانی و انتشار دستاوردها (اعم از مکتوب، شفاهی و یا الکترونیکی) توسط پدیدآورنده، باید با هماهنگی و همراه با ذکر نام مؤسسه صورت گیرد. برای پدیدآورندگان ناقض این امر، مؤسسه می‌تواند موضوع را از طریق قانونی پیگیری نماید.
۱۶. استفاده از نام و آرم مؤسسه به هنگام افشاء اطلاعات برای عموم و یا بهره‌برداری از نتایج تحقیقاتی حاصله، منوط به کسب اجازه از مؤسسه خواهد بود.
۱۷. پدیدآورنده پیش از ثبت مالکیت فکری، بدون مجوز کتبی مؤسسه، با هیچ دستگاه اجرایی در معنی ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری یا اشخاص موضوع حقوق خصوصی، هیچ‌گونه اقدامی جهت مذاکره انعقاد قرارداد، ثبت، بهره‌برداری و تجاری‌سازی در مورد مالکیت فکری انجام نخواهد داد؛ در غیر این صورت و همچنین مواردی که به علت تقصیر پدیدآورنده، اقدام به انتشار یا ارائه علمی مربوط به مالکیت فکری شود، مؤسسه مالک و دارنده‌ی مالکیت فکری مورد ادعا گردیده و حق تقدیم اظهارنامه و ثبت مالکیت فکری به نام مؤسسه را به مراجع صلاحیت‌دار خواهد داشت. در غیر این صورت مؤسسه می‌تواند موضوع را از طریق قانونی پیگیری نماید.

۱۸. کلیه قراردادها، منطبق با آیین‌نامه و ضوابط مالکیت‌فکری مؤسسه خواهد بود.
۱۹. در مواردی که مالکیت‌فکری بین موسسه و شخص دیگر مشترک است، در صورت ثبت و صدور گواهی‌نامه‌ی مربوط از سوی مرجع صلاحیت‌دار، مالکیت‌فکری، مال مشاع موسسه و شخص دیگر بوده و حقوق مادی و معنوی ناشی از آن مشترک خواهد بود؛ تصرفات حقوقی یا مادی در مالکیت‌فکری، بر اساس گواهی‌نامه، تابع قواعد مربوط به مال مشاع و عقد شرکت مدنی خواهد بود.
۲۰. موسسه در موضوعات مالکیت‌فکری پدید آمده، ممکن است بر حسب مورد پدیدآورنده، شریک، مالک یا بهره‌بردار از حقوق باشد. در هر حال در قراردادهای تنظیمی مالکیت‌فکری باید عنوان موسسه در مالکیت‌فکری معلوم باشد.
۲۱. سود قابل تقسیم ناشی از مالکیت‌فکری، پس از کسر اعتبارات هزینه شده، به تأیید رئیس موسسه، موافق قرارداد بین موسسه و ذی‌نفع تقسیم می‌گردد.
۲۲. در صورت ثبت هر یک از طبقات مالکیت‌فکری که نتیجه اشتراک موسسه با شخص یا اشخاص دیگر در به وجود آمدن آن یا ثمره بهره‌گیری از نیروی انسانی یا تجهیزات یا تأمین مالی موسسه می‌باشد، موسسه با شخص یا اشخاص دیگر حسب مورد، پدیدآورنده‌ی مشترک آن یا مالک یا بهره‌بردار انحصاری یا غیرانحصاری حقوق ناشی از مالکیت‌فکری خواهد بود.
۲۳. تخلف یا تقصیر پدیدآورنده، مانع دادخواهی موسسه در مراجع ذی‌صلاح، در جبران تمام ضرر و زیان‌های مادی و معنوی و همچنین منافع احتمالی و پیش‌بینی شده موسسه نخواهد شد.
۲۴. در صورت صدور پروانه بهره‌برداری، انعقاد قرارداد و حصول عوایدی از آن محل، پیش از تقسیم سود حاصل، تمامی هزینه‌های مترتب بر فرایند ثبت مالکیت‌فکری با ارائه اسناد مالی مربوطه از سوی امور مالی موسسه، از محل عواید حاصل از مالکیت‌فکری کسر شده، به حساب موسسه پرداخت خواهد شد.
۲۵. این آیین‌نامه با قوانین ملی و تعهدات بین‌المللی کشور سازگار بوده و در صورت تغییر در آنها، مورد بازنگری قرار خواهد گرفت.
۲۶. واگذاری امتیاز بهره‌برداری از دارایی فکری به سایر کشورها، با در نظر گرفتن مصالح ملی، منافع مؤسسه و همچنین توجه به قوانین و مقررات آنها صورت خواهد گرفت.
۲۷. در کلیه قراردادها و در انواع دارایی فکری، در خصوص درصد مالکیت موسسه، پدیدآورنده و حامی و سهم آنها در کمیته مالکیت‌فکری تصمیم‌گیری شده و پس از تأیید رئیس موسسه اجرایی خواهد شد.

ماده ۴: ساختار سازمانی

۱. سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری در مورد حقوق مالکیت‌فکری در مؤسسه توسط کمیته‌ای بنام "کمیته مالکیت‌فکری" انجام می‌شود. این کمیته متشکل از رئیس موسسه، معاونت پژوهش و فناوری موسسه، تعدادی از صاحب‌نظران مربوطه و مسئولان اجرایی مورد تشخیص و تأیید رئیس موسسه خواهد بود.
۲. کمیته مالکیت‌فکری موظف است در هر حوزه تخصصی با توجه به دستور کار کمیته از مشاوران و کارشناسان حوزه بهره‌گیرد.

وظایف اصلی کمیته مالکیت فکری به شرح زیر می باشد:

۱. سیاست گذاری و برنامه ریزی در زمینه واگذاری یا دریافت امتیاز دارایی های فکری
۲. تصمیم گیری در مورد حفاظت از دارایی های فکری مؤسسه (در قالب ثبت قانونی و یا اسرار تجاری) و نحوه انجام آن.
۳. تأیید اعتبار و ارزش گذاری دارایی های فکری.
۴. تعیین درصد سهم مالکیت هر یک از ذی نفعان (پدیدآورنده، واحد تحقیقاتی، مؤسسه و حامی) از حقوق مادی حاصل از دارایی های فکری.
۵. رسیدگی به اختلافات احتمالی در زمینه مسائل مربوط به حقوق مالکیت فکری.
۶. بررسی دستاوردهای تحقیقاتی مؤسسه از لحاظ قابلیت ثبت در قالب یکی از مصادیق دارایی فکری.
۷. ارزیابی قابلیت تجاری سازی دارایی های فکری.
۸. ارتباط و همکاری با نهادها و سازمان های داخلی و خارجی در راستای انجام وظایف محوله
۹. شناسایی و فراخوان فرصت ها و ایده های مستعد توسعه مؤسسه.

از آنجا که ارائه خدمات در زمینه مالکیت فکری یک حوزه کاملاً تخصصی است، از این رو تخصص مربوطه باید به تدریج در واحد پژوهش و فناوری ایجاد گردد و ارائه خدمات در این حوزه (از جمله تهیه متن ثبت اختراع و ارائه مشاوره) باید به صورت کاملاً تخصصی صورت گیرد.

ماده ۵: تجاری سازی و کسب درآمد

۱. موضوع تجاری سازی دارایی فکری، از طریق مؤسسه و با هماهنگی پدیدآورندگان صورت می پذیرد. پدیدآورندگان موظفند جهت هماهنگی بیشتر و اقدام یکپارچه، هرگونه اقدام در این خصوص را از طریق مؤسسه و با هماهنگی واحد پژوهش و فناوری انجام دهند.
۲. تجاری سازی و درآمدزایی از دارایی های فکری، از طریق الگوهای زیر عمل می گردد:
 - ۱-۲ مشارکت در درآمد از طریق واگذاری حق بهره برداری: در این الگو، مؤسسه طی قراردادی حق بهره برداری از یک دارایی فکری را به صورت انحصاری یا غیرانحصاری به یک شرکت ثالث واگذار نموده و درصدی از فروش و درآمد محصول را کسب می نماید.
 - ۲-۲ فروش حق امتیاز (Licens): حق امتیاز دارایی فکری و حق بهره برداری از آن به طور کامل به یک شرکت ثالث با مبلغ مشخص فروخته می شود.
 - ۳-۲ تأسیس شرکت دانش بنیان: ممکن است جهت تجاری سازی و کسب درآمد از یک دارایی فکری، مؤسسه تصمیم به تأسیس یک شرکت دانش بنیان نماید. لذا مؤسسه و پدیدآورندگان با نسبت درصد مالکیت مشخص شده در شرکت

جدیدالتأسیس سهامدار می‌شوند. ضمناً سهم سرمایه‌گذار مالی (در صورت نیاز به سرمایه‌گذاری) نیز به صورت جداگانه در سهام شرکت منظور می‌گردد.

۲-۴ مدل‌های کاری کسب درآمد از دارایی‌های فکری و درصد سهم موسسه و پدیدآورندگان و شرکت ثالث در قرارداد فی‌مابین تعیین و مشخص می‌گردد.

۲-۵ در هر مورد از دارایی‌های فکری، شرایط عقد قرارداد و‌گذاری حق امتیاز یا فروش و یا تأسیس شرکت دانش‌بنیان، توسط کمیته مالکیت فکری تعیین می‌شود.

ماده ۶: ضوابط اجرایی

۱. دستاوردهای پژوهشی و فناوری که زمینه بهره‌برداری تجاری، کسب مجوز و پروانه تولید و یا ثبت حقوقی آنها وجود دارد، توسط پدیدآورنده به صورت کتبی به معاونت پژوهش و فناوری موسسه گزارش می‌شود تا ارزیابی اولیه در کمیته مالکیت فکری و یا سایر مراجع مالکیت فکری مورد تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری صورت پذیرد. پس از این مرحله موسسه اقدامات لازم جهت ثبت و بهره‌برداری از دارایی فکری را به عمل خواهد آورد.
۲. هرگونه تنظیم و عقد قرارداد و موافقت‌نامه در جهت کسب مجوز و یا بهره‌برداری تجاری از دارایی فکری، با نظارت معاونت پژوهش و فناوری و تأیید رئیس موسسه صورت می‌پذیرد و اطلاعات آن در موسسه ثبت و نگهداری می‌گردد.
۳. پدیدآورنده مستقیماً دستاوردهای پژوهشی خود را به واحد پژوهش و فناوری موسسه تحویل دهند.

ماده ۷: انواع دارایی فکری

۱. دارایی فکری ناشی از سرمایه‌گذاری و یا اختصاص بودجه از سوی موسسه.
۲. دارایی فکری ناشی از اعطای تسهیلات با بازپرداخت از سوی موسسه.
۳. دارایی فکری ناشی از اجرای قراردادهای ارتباط با صنعت.
۴. دارایی فکری ناشی از پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویی.
۵. دارایی فکری ناشی از حمایت و اختصاص اعتبار خارج از موسسه از جمله سازمان‌ها و دستگاه‌های دولتی و حمایتی و شرکت‌ها و مؤسسات خصوصی نظیر مراکز رشد و غیره.
۶. دارایی فکری ناشی از تولید اثر ادبی، هنری و نرم‌افزارها و سایر مواردی که در بندهای فوق وجود ندارد و با مشارکت موسسه انجام خواهد گرفت.

ماده ۸: حل و فصل اختلافات

سازوکار حل و فصل اختلافاتی که ممکن است بین موسسه، پدیدآورنده و یا حامی دارایی فکری پیش آید، به عهده کمیته مالکیت فکری است و باید در چارچوب ضوابط و مقررات جاری موسسه اقدام لازم را به عمل آورد. اقامه دعوی در مراجع ذیصلاح مشروط به اعلام کمیته مالکیت فکری موسسه در عدم حصول نتیجه در مورد اختلاف است.

ماده ۹: نظارت بر حسن اجرا

این آیین نامه در ۹ ماده در تاریخ ۱۳۹۸/۰۴/۰۴ به تصویب رسیده و نظارت بر حسن اجرای آن به عهده معاونت پژوهش و فناوری "موسسه" می باشد.

با احترام

دکتر تیمور آقایی

رئیس موسسه آموزش عالی تاکستان